

— nie zapewniając w stopniu wymaganym na podstawie przepisów wspólnotowych ścigania naruszeń ustawodawstwa w dziedzinie rybołówstwa,

Republika Francuska nie podjęła wszystkich kroków niezbędnych do wykonania wyroku z dnia 11 czerwca 1991 r. w sprawie C-64/88 Komisja przeciwko Francji i tym samym uchybiła zobowiązaniom, jakie ciążyą na niej na mocy art. 228 WE.

- 2) Republika Francuska jest zobowiązana do zapłaty na rzecz Komisji Wspólnot Europejskich, na rachunek „Dochody własne Wspólnoty Europejskiej”, okresowej kary pieniężnej w wysokości 57 761 250 euro za każdy okres półroczny, licząc od dnia ogłoszenia niniejszego wyroku, na koniec którego ww. wyrok z dnia 11 czerwca 1991 r. w sprawie Komisja przeciwko Francji nie będzie w pełni wykonany.
- 3) Republika Francuska jest zobowiązana do zapłaty na rzecz Komisji, na rachunek „Dochody własne Wspólnoty Europejskiej”, ryczałtu w kwocie 20 000 000 euro.
- 4) Republika Francuska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 247 z 12.10.2002

WYROK TRYBUNAŁU

(trzecia izba)

z dnia 2 czerwca 2005 r.

w sprawie C-378/02: Waterschap Zeeuws Vlaanderen przeciwko Staatssecretaris van Financiën (wniosek Hoge Raad o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym) (¹)

(Podatek VAT — Dobro inwestycyjne nabyte przez podmiot prawa publicznego — Władza publiczna — Transakcja dokonana przez podmiot działający w charakterze podatnika i transakcja dokonana przez podmiot niedziałający w charakterze podatnika — Prawo do odliczenia i do korekty)

(2005/C 217/07)

(Język postępowania: niderlandzki)

W sprawie C-378/02, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Hoge Raad (Niderlandy) postanowieniem z dnia 18 października 2002 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 21 października 2002 r., w postępowaniu **Waterschap Zeeuws Vlaanderen** przeciwko **Staatssecretaris van Financiën**, Trybunał (trzecia izba) w składzie: A. Rosas,

prezes izby, J.-P. Puissechet, S. von Bahr (sprawozdawca), J. Malenovský i U. Løhmus, sędziowie, rzecznik generalny: F. G. Jacobs, sekretarz: M. Múgica Arzamendi, główny administrator, wydał w dniu 2 czerwca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

Podmiot prawa publicznego, który nabywa dobro inwestycyjne jako władza publiczna, w rozumieniu art. 4 ust. 5 akapit pierwszy szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicono podstawa wymiaru podatku, a zatem nie działając w charakterze podatnika i który następnie sprzedaje to dobro działając w charakterze podatnika, nie korzysta w zakresie tej sprzedaży z prawa do dokonania korekty na podstawie art. 20 tej dyrektywy na potrzeby odliczenia naliczonego podatku VAT zapłaconego przy nabyciu tego dobra.

(¹) Dz.U. C 7 z 11.1.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 7 lipca 2005 r.

w sprawie C-418/02 Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte AG (¹) (wniosek Bundespatentgericht o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(Znaki towarowe — Dyrektywa 89/104/EWG — Znaki usługowe — Rejestracja — Usługi świadczone w ramach handlu detalicznego — Wskazanie zakresu usług — Podobieństwo między przedmiotowymi usługami a towarami i innymi usługami)

(2005/C 217/08)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie C-418/02, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Bundespatentgericht (Niemcy) postanowieniem z dnia 15 października 2002 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 20 listopada 2002 r., w postępowaniu: **Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte AG**, Trybunał (druga izba), w składzie: C. W. A. Timmermans, prezes izby, C. Gulmann (sprawozdawca), R. Schintgen, N. Colneric i J. N. Cunha Rodrigues sędziowie, rzecznik generalny: P. Léger, sekretarz: M. Múgica Arzamendi, główny administrator, wydał w dniu 7 lipca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco: